

nok er endeel, om hvilké man maa indrømme, at deres Indtægter ere særdeles smaa, Udvalget har imidlertid ikke anseet det for hensigtsmæssigt, thi det maa jo erindres, at ligesom der vistnok er endeel Præsteskald, hvis Indtægter ere særdeles smaa, saaledes er der vistnok ogsaa endeel, hvis Indtægter kunde formindskes noget, naar man foretog en ny Ordning af de geistlige Embeders Indtægter. Det er et Formaal, som gjælder ikke mindre med Hensyn til de geistlige Embeder, end, som igaar omhandlede, med Hensyn til de juridiske, nemlig deres Lønningsforhold lider af flere væsentlige Brøst, og at man meget maa ønske, at der kunde foretages en heel Revision af dette Lønningsforhold, saaledes at en bedre Fordeeling og en mere passende Lønningsmaade i det Hele fremkom; nu har Udvalget ikke antaget, at den rette Vej at gaae i den Henseende vilde være den, nu at bevilge en rund Sum til Forbedringen af de mindre Præsteskald, idet man nemlig aldeles ikke endnu kunde have nogen Oversigt over, hvorvidt de Indtægter, der for Dieblisset vare tillagte alle Præsteskald i Landet tilsammen, i og for sig kunne være tilstrækkelige og passende til ogsaa at lønne alle Præster tilsammen — en saadan Undersøgelse maa nødvendigviis gaae i Forveien. Det, som jeg fornemmelig troer at burde fastholde, er, at det ærede Thing igaar ved en Afstemning i en modsat Retning, bestemte, at man ikke skulde foretage saadanne Forandringer uden en foreløbig Undersøgelse om, hvorvidt Indtægterne vare tilstrækkelige til Embedsclassen i det Hele; derfor nægtede Thinget sit Samtykke til Udvalgets Forslag om, at Erstatning for Dommerkornet skulde bortfalde ved Vacance. Jeg finder, at det er aldeles i Consequents af dette Princip, som jeg iøvrigt maa erklære mig fuldkommen enig i, at det ikke kan være rigtigt, nu at give et Tillæg til disse Embeders Indtægt, uden at den samme Overveieelse er gaaet i Forveien om, hvorvidt virkeligt et saadant Tillæg vil være nødvendigt og hensigtsmæssigt; derfor foreslaaer Udvalget, at disse 2000 Rbd. denne Gang ikke bevilges.

Gvad Pastoralseminariet angaaer, da er dertil forlangt 1400 Rbd.; Udvalget har antaget, at det burde gaae over paa Universitets-

budgettet, da det er et Institut, som væsentligt vedkommer den theologiske Undervisning. Der var iffror kun bevilget 1300 Rbd.; det ene Hundrede Rigsdaler, der er forlangt til, er til saadanne Udgifter, som af sig selv vilde falde bort, naar Pastoralseminariet indbrages under Universitetet, og derfor foreslaaer Udvalget, at opføre det paa Universitetsbudgettet med kun 1300 Rbd.

Cultusministeren: Skjøndt jeg i flere af de enkelte Punkter, som den ærede Ordfører forbigik, fordi han troede, at der ikke knyttede sig væsentlige Spørgsmaal til dem, er enig med Udvalget, saa er der dog andre, som foranledige mig til nogle Bemærkninger, og disse Punkter skal jeg gennemgaae, førend jeg udtaler mig om dem, om hvilke den ærede Ordfører udtalte sig. — Ved det Punkt, der er det første, saavel i Udvalgets Betænkning som paa Afstemningslisten, har jeg Intet at bemærke. — Med Hensyn til de Dmposteringer, der ere foreslaaede ved adskillige mindre Tilskud til geistlige Embeder, maa jeg, forsaavidt angaaer Overførelsen af et Par mindre Udgiftsposter fra den danske Finantslov, fordi de tør antages at maatte udredes af den slesvigiske Kasse, blot bemærke, at den Overførelse af et Par andre lignende Poster, som allerede er skeet, er foregaaet ifølge en af Finantsministeren, uafhængig af mig, ført Forhandling om forskellige Liquidationer med den slesvigiske Kasse, og at de to Beløb, som endnu ere blevne tilbage, og som vistnok burde være fulgte med de øvrige, ere blevne overseete i Finantsministeriet. Hvad de andre Dmposteringer, som ere foreslaaede, angaaer, da kan jeg ikke have noget derved at bemærke. — Forsaavidt der med Hensyn til det residierende Capellani i Kolding er foreslaaet, at den specielt omtalte Indtægt skulde bortfalde ved Vacance, fordi den næste, hvortil denne Indtægt var knyttet, var ophørt, saa vil jeg med Hensyn til dette Embede ikke nedlægge nogen speciel Indsigelse, men jeg kan dog ikke undlade at fremstille den Erindring, at Forholdet netop ved Geistlighedens Lønningsmaade i Kjøbstæderne har stillet sig saaledes, at de Geistlige nu oppebære endeel Indtægter af stiftelsesmæssig Art, uden Byrde for Staten eller Communerne, som tildeels ikke